

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu mariupol_sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Дніпро

04 квітня 2024 року

Старший слідчий слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Прудських Вадим Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22024050000000391, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 13.02.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у скоєнні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Смелік Світлану Григорівну, 05.04.1955 року народження, уродженку м. Макіївки Донецької області, громадянку України, яка зареєстрована за адресою: _____

_____, раніше не судимої, особу якої документованого паспортом громадянина України серії _____

_____, РНОКПП _____, -

про підозру у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано; що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної

Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі за текстом - РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам Президент РФ Путін В.В., а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі по тексту - ЗС РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по

теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

До участі у військовій агресії РФ проти України керівництвом окупаційної адміністрації РФ задіяно створені на тимчасово окуповані території Донецької області не передбачені законом збройні формування.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією РФ проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який неодноразово продовжувався та діє по цей час.

Вказані обставини також підтверджуються Звітом офісу прокурора міжнародного кримінального суду від 04.12.2017, згідно якого на тимчасово окупованій території України розпочався та триває збройний конфлікт між Україною та РФ, Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН про територіальну цілісність України № 68/262, згідно якої територія України є цілісною та недоторканою, Резолюцією Парламентської асамблеї ради Європи № 2168, згідно якої РФ визнається державою-агресором.

Постановою незаконно утвореного органу «совета министров «ДНР» № 27-2 від 17.08.2014 є метою здійснення псевдоправосуддя на захопленій терористичною організацією «ДНР» території Донецької області затверджено і введено в дію «Уголовный Кодекс ДНР», а також взято за основу для використання в своїй злочинній діяльності «Уголовно-процессуальный Кодекс Украины 1960 года», який втратив свою юридичну силу на території України у зв'язку зі вступом КПК України 2012 року.

Постановою незаконно утвореного органу «совета министров «ДНР» від 31.08.2018 «Про судову систему ДНР» № 241-ІНС прийнят т.зв. закон про судову систему ДНР, відповідно до якого визначено структуру та повноваження судів терористичної організації «ДНР».

Постановою «совета министров ДНР» № 27-1 від 17.08.2014 затверджено «Положение о военных судах ДНР». В даному положенні вказується про організацію та комплектування, підсудність, порядок розслідування та розгляду справи.

Зазначені незаконні нормативно-правові акти, видані представниками терористичної організації «ДНР», якими у своїй діяльності керуються прокурори та судді, що незаконно діють на території терористичної організації «ДНР» та підтримують її діяльність, всупереч чинного законодавства України та є протиправними й такими, що суперечать справжнім принципам Конституції України та іншим законодавчим актам України.

Незважаючи на це, у громадянки України Смельік Світлани Григорівни, яка склавши присягу судді та урочисто присягнувши Українському народові, до 12.11.2015 займала посаду судді апеляційного суду Донецької області, виник та сформувався стійкий злочинний намір, спрямований на добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Так, під час окупації рф частини території України, громадянка України Смелік Світлана Григорівна, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів анексії частини Донецької області з боку рф, з власної ініціативи, добровільно вирішила особисто взяти участь в утворенні та функціонуванні на території м. Донецьк Донецької області системи незаконних органів окупаційної судової влади.

Реалізуючи свій злочинний умисел на зайняття посади в незаконних судових органах, створених в тимчасово окупованому м. Донецьк Донецької області, громадянка України Смелік Світлана Григорівна, у невстановлених досудовим розслідуванням час та обставинах, проте не пізніше 17.03.2016, діючи з прямим умислом та усвідомлюючи протиправний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, всупереч врегульованим чинним законодавством України суспільним відносинам у сфері національної безпеки України, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Донецьк Донецької області, працевлаштувалася до незаконно створеного окупаційною владою російської федерації судового органу на посаду т. зв. судді т. зв. «Верховного суду ДНР», та надала згоду виконувати функції представника судової влади країни, яка окупувала м. Донецьк як частину території суверенної України, з метою мати можливість продовжити надавати допомогу РФ у проведенні підривної діяльності проти України та забезпечити подальшу окупацію території Донецької області.

Так, Смелік Світлана Григорівна, 17.03.2016 на підставі т. зв. указу № 71 ватажка терористичної організації «днр» А. Захарченка (стосовно якого досудове розслідування проводиться в інших кримінальних провадженнях), обійняла посаду «судді Верховного суду ДНР».

У подальшому призначена на посаду так званого «судді Верховного суду ДНР» громадянка України Смелік Світлана Григорівна приступила до виконання своїх безпосередніх обов'язків, чим грубо й систематично порушувала вимоги українського та міжнародного гуманітарного права, постановляючи судові рішення від імені т.зв. «днр».

Своїми умисними діями з відправлення так званого «правосуддя» громадянка України Смелік Світлана Григорівна сприяла реалізації політики окупаційної влади рф на тимчасово окупованій території м. Донецьк Донецької області.

За час перебування на посаді так званого «судді Верховного суду ДНР» а саме в період часу з 17.03.2016 по невстановлену досудовим розслідуванням дату, але не пізніше 06.03.2022, Смелік Світлана Григорівна, перебуваючи за адресою: м. Донецьк, площа Правосуддя, буд 1, діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, відповідно до обов'язків, у складі судейської трійки «військового трибуналу на правах Верховного суду ДНР» вчиняла дії, спрямовані на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України шляхом надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, активно, шляхом судового розгляду незаконних кримінальних справ проти громадян України, які залишились на тимчасово окупованих територіях

Донецької області, та засуджувала до покарань у вигляді позбавлення волі з відбуванням в колоніях терористичної організації «днр».

Вказаними умисними діями Смелік Світлана Григорівна в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, присяги судді, забезпечила становлення та зміцнення окупаційної влади рф шляхом безпосередньої участі в утворенні та функціонуванні незаконно створених окупаційних органів судової влади рф на окупованій території України, виконання функцій представника окупаційної судової влади рф з метою недопущення контролю української влади на тимчасово окупованій території Донецької області, надавши тим самим допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України.

Таким чином, Смелік Світлана Григорівна, 05.04.1955 року народження, обгрунтовано підозрюється у державній зраді, тобто у вчиненні діяння, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Старший слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Вадим ПРУДСЬКИХ

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор відділу

Донецької обласної прокуратури

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

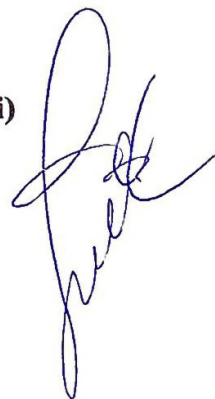
На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст.468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про зміну підозри та нову підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про зміну підозри та нову підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрювана: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)
 ____ годин ____ хвилин ____ .04.2023

Захисник: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)
 ____ годин ____ хвилин ____ .04.2023

Повідомлення про підозру здійснив:
Старший слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Вадим ПРУДСЬКИХ